

den slags betragtninger stort set ville være udslag af manglende forståelse og/eller ond vilje, har forslagsstillerne dog endt deres overvejelser på dette punkt med i første omgang at ville se tiden an, hvordan nyordningen kommer til at virke, uden at den besværes af en karensdagsregel.

§ 1 stiller forskellige krav, som umiddelbart vil være opfyldt af næsten alle, der melder sig (dansk bopæl, eventuelt dansk indfødsret, fritstående i forhold til visse arbejdskampe, aldersgrænser). Opdages det, at en dagpengesøgende ikke opfylder disse vilkår, bortvises han og kan ikke få betaling for det arbejde, han har udført, før opdagelsen sker. Derimod skal der ikke ske nogen forudgående systematisk kontrol af, om betingelserne er opfyldt. Slipper den pågældende derefter godt fra at få dagpengebeløbet udbetalt, uanset at han ikke opfylder betingelserne herfor, afgøres de juridiske konsekvenser heraf – for eksempel tilbagebetalingspligt og/eller strafansvar – efter dansk rets almindelige regler.

Til § 2

Den enkelte kommune (jfr. § 4) vil hurtigt danne sig et nogenlunde sikkert indtryk af, hvor mange der kan forventes at dukke op hver enkelt dag. Herudfra kan fastsættes mødetider og mødesteder, der bevirker, at det offentlige får arbejdsopgaver udført såsom f. eks. rengøring i offentlige bygninger, arkivering, biblioteksbogpladssætning, pasning af børn i daginstitutioner, hjemmehjælp, plejehjemsbistand, køkkentjeneste på sygehuse og kaserner, gartnerassistance, strandrensning og andre oprydningsopgaver, opsamling af nedfaldsfrugt, isolering og vedligeholdelse af offentlige bygninger, skovstianlæg, brandbælteleje, oprensning m. v. af søer og vandløb, anlæg af nye søer, anlæg og vedligeholdelse af parkerings- og sportspladser, kloakering, fremstilling og reparation af uniformer til militær, politi, sygeplejersker, postvæsen og DSB, forureningsbekæmpelse, etablering af genbrugsaktiviteter, fremstilling af gaver til u-landene osv. osv. Viften af arbejdsmuligheder vil nok med tiden blive bredere og bredere. Dette indebærer også, at den person, som fra tid til anden gør brug af ordningen, vil have gode chancer for at opnå en mere varieret samfundshorison, hvilket jo i sig selv er særdeles udviklende for menneskelivet. Har den dagpengesøgende særlige kvalifikationer, skal der i det omfang, det er praktisk muligt, gøres brug af disse, men dagpengebeløbet skal ikke i den anledning hverken forhøjes eller nedsættes.

Mange aktiviteter på energi- og genbrugsområdet er urentable med den højde, lønniveauet har på det danske arbejdsmarked. Derfor bliver opgaverne ikke udført. Ændring heri kan ske med arbejdskraft under den nu foreslåede ordning. Nedfaldstræ i skovene og halm på markerne kan indsamles og indgå som brændsel i varmforsyningen, hvorved der hvert år kan spares hundredvis af millioner kroner i udenlandsk valuta til indkøb af olie og kul.

Normal arbejdstid vil nok begynde omkring kl. 7, men for eksempel i snefaldsperioder vil det måske være naturligt i den enkelte kommune at bestemme, at mænd under 30 år skal møde kl. 4, og hvis der en dag er særlige oprydningopgaver efter for eksempel en festival, et stort dyrskue el. lign., kan en mødetid som kl. 1.00 måske være den rigtige. Den, der ikke er fremme på mødestedet inden den fastsatte tid, går glip af den pågældende dags dagpenge. Det vil være ret håbløst at begynde at arbejde med forsinkelsestolerancer på for eksempel 5 minutter. Herved flyttes problemet blot til en diskussion om, hvorvidt det er uretfærdigt, at den, som ankommer kl. 7.06, ingen dagpenge skal have.

I øvrigt vil seriøst arbejdssøgende nok være på pletten senest et kvarters tid før kl. 7 for at se, om de ikke kan få kontakt til normalt arbejde til normal løn, før de bestemmer sig til at nøjes med dagpengearbejdet. Kommunen skal sørge for, at der ved mødestederne er opslagstavler, hvor private arbejdsgivere kan ophænge tilbud om ledigt arbejde. Det er vel også sandsynligt, at firmaer med behov for arbejdskraft vil sende værktøjerne, arbejdsformænd eller andre hen til et eller flere af de kommunale mødesteder, og her bliver da et godt klima for at få etableret nye arbejdsforhold.

I det omfang, der kommer særlig tilstrømning af unge ufaglærte, vil kursus i praktiske færdigheder være en fornuftig benyttelse af tiden.

Kursus i almene fag, for eksempel alsidig orientering i tilknytning til aktuelle begivenheder, vil kunne komme på tale til at opsuge enkelte dages overtillstrømning.

Der er intet til hinder for, at kommunen udliciterer den dagpengesøgende til privat virksomhed, men han skal da have adgang til selv at indgå direkte ansættelsesaftale med det pågældende firma. Gør han brug af den ret, er kommunen helt ude af billedet.

Det vil sikkert forekomme, at private virksomheder vil spekulere i at få billig arbejdskraft gennem licitationsaftaler med det offentlige. Da det dag for dag står den enkelte dagpengemodtager aldeles frit for, om han vil melde sig under ordnin-